

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/119/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6110214751
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6110214751.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica pred sudkyňou JUDr. Amou Odalošovou v právnej veci žalobkyň 1/ O. D., R.. XX. XX. XXXX, D. I. P. XX, I., 2/ O. H., R.. XX. XX. XXXX, D. J. XXXX/X, D., 3/ O. J., R.. XX. XX. XXXX, D. O. X, D. D., 4/ O. Q., R.. XX. XX. XXXX, D. W. XX, Ž.X. R. H., 5/ D. J., R.. XX. XX. XXXX, D. Q. XX, R., D. D., 6/ E. Ď., R.. XX. XX. XXXX, D. O. K. XX, D. D., 7/ E. C., R.. XX. XX. XXXX, D. C.W. X, N., 8/ Z. Z., R.. XX. XX. XXXX, D. I. P. XX/XX, N., 9/ H. Š., R.. XX. XX. XXXX, D. C. XXX, 10/ K. K., R.. XX. XX. XXXX, D. Č. O. X, C. J., 11/ K. D., R.. XX. XX. XXXX, D. K.Í. X, D. D., 12/ K. J., R.. XX. XX. XXXX, D. K. XXX, D. D., 13/ K. Q., R.. XX. XX. XXXX, D. A. XX, D., 14/ K. K., R.. XX. XX. XXXX, D. Ž. X, I. Ľ., 15/ V. J., R.. XX. XX. XXXX, D. P. X, D., 16/ O. J., R.. XX. XX. XXXX, D. N. XX, D. D., 17/ C. K., R.. XX. XX. XXXX, D. D. X, D. D., 18/ U. K., R.. XX. XX. XXXX, D. A.. J. X/X, N., zastúpení JUDr. Jankou Kmeťovou, advokátom so sídlom Profesora Sáru č. 44, Banská Bystrica, proti žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO:00 151 653, zastúpenom JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, o neplatnosť výpovede zo zmluvy o poskytovaní plnenia z "Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 12. 07. 2010 žiadali žalobkyne o určenie, že výpovede, ktoré im dal žalovaný zo zmlúv o poskytnutí plnenia z podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne a.s. sú neplatné. Podaním zo dňa 27. 10. 2010 a 06. 11. 2011 žiadali o zmenu návrhu tak, že žiadali rozhodnúť, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobkyniam plnenie zo zmlúv za mesiac 04/2010 vo výške ako si uplatnili. Predmetná zmena návrhu bola pripustená uznesením zo dňa 17. 01. 2011.

Prvostupňový súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 07. 11. 2011 tak, že žalobe vyhovel s tým, že mal za preukázané, že právny predchodca žalovanej uzatvoril so žalobkyňami, s každou samostatne zmluvu o poskytnutí plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne a.s. Zmluvy boli uzatvorené na základe štatútu PDF SLSP, a.s., pričom návrhy zmlúv predkladal právny predchodca žalovaného. Predmetom zmlúv bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z PDF SLSP, a.s. podľa štatútu PDF SLSP, a.s., pričom povinnosť plniť vznikla žalovanému, a to vypláčať príjemcovi - žalobkyniam doživotne sumu v určitej výške, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca až do dožitia príjemcu, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. V čl. III zmlúv bolo uvedené, že vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Z obsahu zmluvy o poskytnutí plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. súd zistil, že predmetnom zmluvy bolo doživotné plnenie z podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. (ďalej len PDF SLSP, a.s.). Zo štatútu PDF SLSP, a.s. súd zistil, že

predmetný podporný dôchodkový fond slúži na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k žalovanej, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov žalovanej. Vyplácanie plnenia sa podľa zmluvy končí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Prvostupňový súd predmetnú zmluvu posúdil v súlade s § 842 Občianskeho zákonníka, pričom súd mal za to, že ide o zmluvu uzatvorenú na dobu určitú, nakoľko jej skončenie sa viaže na konkrétny dátum neurčitej objektívne zistiteľnej skutočnosti, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy dôjde ku skončeniu zmluvného vzťahu. Prvostupňový súd mal za to, že skončenie predmetnej zmluvy bolo viazané na určitú skutočnosť, na základe ktorej možno objektívne zistiť, kedy dôjde k ukončeniu zmluvného vzťahu, a preto predmetný zmluvný vzťah nemohol byť ukončený výpoveďami doručenými žalobkyniam žalovanou v súlade s § 582 Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluva nebola uzatvorená na dobu neurčitú.

Prvostupňový súd mal za to, že nedošlo k zániku záväzku žalovaného v súlade s § 575 OZ, nakoľko plnenie sa nestalo nemožným v súlade so zákonom č. 483/2001 Z. z. Žalovaný uviedol, že v súlade s § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe a nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytnutej protihodnote, alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené pohľadávky, pričom v súlade s § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z., bolo uložené bankám najneskôr do 6 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám, vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov, a teda odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Z predmetnou námietkou žalovanej sa súd I. stupňa vysporiadal tak, že uviedol, že predmetom zmluvných vzťahov uzatvorených so žalobkyňami nebola obchodná banková činnosť ako taká, čo je predmetom podnikania každej banky a čo je upravené v zákone č. 483/2001 Z. z., ale v súlade so štatútom účelom plnenia bola podpora zabezpečenia životnej úrovne pracovníkov žalovanej, ktorú dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity za účelom ocenenia vernosti k žalovanému, kvality ich práce, ako aj na podporu stabilizácie pracovníkov žalovanej. Teda podľa prvostupňového súdu nešlo o podnikateľskú činnosť žalovaného upravenú zákonom č. 483/2001 Z. z. Pričom zo skutočností, že žalovaná tiež nepovažovala plnenie z jej strany poskytované žalobkyniam za nemožné v súlade s predmetným zákonom svedčí aj to, že predmetné zmluvy vypovedal žalovaný až dňa 26. 10. 2009.

Prvostupňový súd, pokiaľ ide o námietku žalovanej, že zmluvy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi v súlade s § 39 OZ pre rozpor s ust. § 842 OZ, nakoľko obsahujú dojednané dve odlišné neurčité doby trvania vyplácania sumy dohodnutého plnenia, a to v čl. II záväzok vyplácať príjemcovi doživotne sumu v určitej výške, s ktorým je v rozpore čl. III, kde je uvedené, že vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čiže tu ide o odlišné doby neurčitého trvania práva, čo okrem iného spôsobuje neurčitost' a nezrozumiteľnosť zmluvy, a teda neplatnosť, nakoľko tieto dve ustanovenia sú neurčité, vzájomne si odporujúce a z ich obsahu nemožno presne zistiť dobu zániku práva na výplatu dôchodku, mal súd I. stupňa za to, že nejde o neplatné ujednanie, neplatný právny úkon, návrh zmluvy predložila žalovaná a žalovaná sa zaviazala vyplácať príjemcovi doživotne sumu v určitej výške, a to mesačne do 15-teho dňa. Ak sa následne v zmluve uvádza, že vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, nič toto nemení na dohodnutej dobe vyplácania plnenia, pretože bolo dohodnuté mesačné plnenie.

Odvolací súd rozhodnutím zo dňa 29. 11. 2012 zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že právne posúdenie veci okresným súdom podľa názoru odvolacieho súdu nie je správne. Okresný súd síce aplikoval správnu právnu normu, nesprávne ju však vyložil.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu z ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluva o dôchodku uzavretá na „doživotie“ ako v danej veci, je z hľadiska doby trvania zmluvou na dobu neurčitú. Citované zákonné ustanovenie neumožňuje uzavretie zmluvy na dobu určitú neurčitého trvania. V zmluve bol dojednaný len počiatok plnenia. V danom prípade sa zmluva vyznačuje svojou neurčitost'ou do trvania, teda nik nevie vopred ani počas trvania zmluvného vzťahu určiť dobu (čas trvania zmluvného vzťahu). Pokiaľ nie je v zmluve dohodnutá doba určitá (určitý čas), ide o dobu neurčitú. Zákon neumožňuje určiť dobu trvania vymedzením určitej doby trvania práva na dôchodok. Odvolací

súd sa v tomto smere stotožnil s názorom žalovaného, že právo výplaty dôchodku je charakterizované neurčitou dobou trvania a poukázal na príslušnú literatúru - Bičovský, J., Fiala, J., Holub, M., Občanský zákoník. Poznámkové vydání z judikaturou a novou literaturou 7. doplněné vydání. Linde Praha, a. s., 2000, 718 str.; a že v mesačných platbách poskytované plnenie dôchodku v určitej sume je záväzkom zo zmluvy na opakovanú činnosť.

Odvolací súd poukázal na to, že súd I. stupňa sa nedostatočne vysporiadal s námietkou žalovanej, že zmluva o dôchodku obsahuje dojednané dve odlišné neurčité doby trvania vyplácania sumy dohodnutého plnenia, keď čl. I zmluvy o dôchodku obsahuje záväzok „vyplácať klientovi doživotne sumu v určitej výške“, v rozpore s tým čl. II obsahuje dojednanie, podľa ktorého „vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil.“ Z obsahu Zásad poskytovania dôchodkových dávok pre bývalých pracovníkov Slovenskej štátnej sporiteľne, príloha č. 2 Podnikovej kolektívnej zmluvy zo dňa 01. 02. 1993 čl. 6 bod 1 vyplýva, že výplata dôchodkovej dávky začína prvým dňom mesiaca, v ktorom nadobudla účinnosť podniková kolektívna zmluva Slovenskej štátnej sporiteľne na rok 1993 a končí sa posledným dňom mesiaca ukončenia poberania starobného a iného dôchodku. Z čl. 3 zmluvy vyplýva, že vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Zmluva teda nie je v súlade so zásadami, ktoré boli stanovené pre poskytovanie dôchodkovej dávky.

Okresný súd sa tiež nevysporiadal s otázkou, či vznikla žalovanej povinnosť plniť v tom smere, či prebrala banka záväzok SLSP, a.s. poskytovať plnenie žalobkyňiam na základe uzavretých zmlúv o dôchodku. Ust. § 842 OZ nevyžaduje protiplnenie. Predmetom činnosti bánk nie je poskytovanie plnenia za účelom podpory zabezpečenia životnej úrovni pracovníkov, ktorú dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, ako aj podporu stabilizácie pracovníkov, čo bolo predmetom zmluvných vzťahov uzatvorených právnym predchodcom žalovanej so žalobkyňami.

Odvolací súd poukázal na to, že okresný súd nesprávne vyložil ust. § 842 OZ, nevyporiadal sa s námietkou žalovanej týkajúcej sa povinnosti poskytovať plnenie bankou v zmysle § 2 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v súlade s § 27 ods. 8 a § 116a citovaného zákona, § 119 ods. 3 tohto zákona. Odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu, ktorým zaujal vo veci predčasný právny záver a uložil okresnému súdu vysporiadať sa s námietkou žalovanej, týkajúcej sa povinnosti banky prevziať záväzok z zmluvy o dôchodku a v tomto smere doplniť dokazovanie aj vyžiadaním listinných dôkazov od terajšej žalovanej týkajúcej sa prevzatia záväzkov od jej právneho predchodcu, aby bolo možné zistiť, či banka prevzala aj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o dôchodku z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne a.s.“

Podľa § 226 O. s. p., ako bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd I. stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 25.03.2013 v súlade s § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalovanej. Právny zástupca žalovanej požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu PN, zároveň v súlade s § 119 ods. 3 O. s. p. predložil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav mu neumožňuje zúčastniť sa pojednávania. Súd nepovažoval predmetné ospravedlnenie za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, a to z dôvodu, že právny zástupca žalovanej JUDr. Kvasnica uviedol, že sa nemôže zúčastniť pojednávania kvôli chorobe, avšak nepreukázal, že by sa nemohol dať substitučne zastúpiť. Navyiac, keď počas konania vždy (dňa 13. 10. 2010, 17. 10. 2011, 07. 11. 2011), bol vždy substitučne zastúpený.

Súd vyzval účastníkov na predloženie listín preukazujúcich skutočností v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu.

Súd I. stupňa vyzval žalovanú, aby predložila dôkazy preukazujúce prechod práv a povinností od právneho predchodcu, resp., aby predložila listinu, z ktorej vyplýva, že nedošlo k prechodu práv a povinností z predmetných zmlúv na žalovanú. Žalovaná uviedla vo svojom vyjadrení z 14. 02. 2013 (č. I. 564 spisu), že je nesporné, že žalovaná prevzala práva a záväzky po zrušenej Slovenskej štátnej sporiteľni, listinné dôkazy nepredložila. Súd má teda za to, že na žalovanú prešli všetky práva a záväzky po jeho právnom predchodcovi, čo žalovaná potvrdila.

Odvolací súd uviedol, že právne posúdenie veci okresným súdom nie je správne. Okresný súd síce aplikoval správne právnu normu, nesprávne ju však vyložil, pričom poukázal na to, že podľa názoru odvolacieho súdu z ust. § 842 OZ vyplýva, že zmluva o dôchodku uzavretá na „doživotne“, ako v danej veci, je z hľadiska doby trvania zmluvou na dobu neurčitú.

Právny zástupca žalobkyní poukázal na rozhodnutie ÚSSR č. II.ÚS 26/2012-33 zo dňa 25. 04. 2012, ktoré už predložil odvolaciemu súdu. Prvostupňový súd poukazuje na to, že vzhľadom k tomu, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý už predmetné rozhodnutie ÚSSR pri svojej rozhodovacej činnosti mal, posúdil zmluvy uzatvorené medzi účastníkmi v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vzhľadom na ustanovenie § 226 O. s. p

Prvostupňový súd posúdil zmluvy uzatvorené medzi účastníkmi ako zmluvy uzatvorené na dobu neurčitú.

V súlade s § 582 OZ, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalovaná žalobkyniam zaslala výpovede zo dňa 26. 10. 2009 v súlade s § 582 OZ. Žalobkyne predmetnú výpoveď zo zmluvného vzťahu prevzali v čase od konca októbra 2010 do polovice novembra 2010. Túto skutočnosť žalobkyne potvrdili a pôvodne sa domáhali určenia ich neplatnosti. Žalovaná vo výpovediach uviedla, že dáva výpoveď zo Zmluvy o poskytnutí plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s., pričom po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty od doručenia výpovede, platnosť a účinnosť zmluvy skončí ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka, t. j. dňom 31. 03. 2010 a ku dňu skončenia zmluvy zaniká záväzok SLSP, a.s. poskytovať plnenie z „Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s.“ Súd má za to, že výpovede sú platné a sú dané v súlade s § 582 OZ. Na základe predmetných výpovedí zmluvné vzťahy zanikli a dňom 31. 03. 2010 (ku dňu skončenia zmlúv) zanikol záväzok SLSP, a.s. poskytovať plnenie z „Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s.“ Na základe uvedeného nevznikol žalobkyniam uplatnený nárok na plnenie zo strany žalovanej za mesiac apríl 2010 a preto súd návrh zamietol.

Odvolací súd tiež poukázal na to, že podľa zásad poskytovania dôchodkových dávok pre bývalých pracovníkov SLSP, a.s. príloha č. 2 Podnikovej kolektívnej zmluvy zo dňa 01. 02. 1993, je v čl. VI je uvedené, že výplata dôchodkovej dávky začína prvým dňom mesiaca, v ktorom nadobudla účinnosť Podniková kolektívna zmluva SŠTSP na rok 1993 a končí sa posledným dňom mesiaca ukončenia poberania starobného a iného dôchodku, pričom v jednotlivých zmluvách o poskytovaní plnenia z „PDF SLSP, a.s.“, a to konkrétne v bode III (č. I. 87) sa uvádza, že vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Odvolací súd poukázal na to, že teda pokiaľ v Podnikovej kolektívnej zmluve sa uvádza, že vyplácanie končí posledným dňom mesiaca ukončenia poberania starobného a iného dôchodku, v samotnej konkrétnej zmluve sa uvádza, že končí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil.

Prvostupňový súd vzhľadom na tieto rozdielne ujednania, predovšetkým posudzoval predmetný zmluvný vzťah v súvislosti s § 35 ods. 1 OZ pokiaľ ide o rozdielnosť znenia dokedy má byť vyplácaný dôchodok. Súd má za to, že je možné toto odstrániť v súlade s § 35 ods. 1 OZ. Súd skúmal za akým účelom účastníci uzatvorili zmluvný vzťah, čo bolo zmyslom ujednania, a či pokiaľ ide o to dokedy má byť poskytované plnenie je toto dohodnuté tak neurčite, že to spôsobuje neplatnosť právneho úkonu. Súd I. stupňa mal za to, že išlo o poskytovanie dôchodkovej dávky, pričom v zásadách poskytovania v čl. I sa uvádza, že sa dávka poskytuje v súlade s realizáciou sociálneho programu na zabezpečenie životnej úrovne, na ocenenie pracovnej aktivity a vernosti podniku, Slovenská štátna sporiteľňa zavádza poskytovanie dôchodkových dávok pre bývalých pracovníkov SŠSTP, na ktorých sa nevzťahuje dôchodkové poistenie pre pracovníkov SŠSTP v zmysle pokynu z 03. 06. 1992. Teda ak sa v jednotlivých zmluvách ukladá „doživotne“, nie je toto v rozpore so zmyslom a účelom poskytovania dôchodkovej dávky pre bývalých pracovníkov v zmysle zásad. Pokiaľ odvolací súd uviedol, že okresný súd sa nedostatočne vypořiadal s námietkou žalovanej, že zmluva o dôchodku obsahuje dojednané dve odlišné neurčité doby trvania vyplácania sumy dohodnutého plnenia, keď čl. I Zmluvy o dôchodku obsahuje záväzok „vyplácať klientovi doživotne sumu v určitej výške“ v rozpore s tým je čl. II obsahujúci dojednanie, podľa ktorého „vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil,“ súd má za to, že toto dojednanie nerobí

predmetnú zmluvu neplatnou z hľadiska § 37 OZ, s tým, že predmetné dojednanie v zmluve je neurčité a nezrozumiteľné, pričom súd vychádzal z účelu zmlúv, jeho zachovania, obsahu predmetných zmlúv a aj z toho, či podľa predmetných zmlúv je plnenie sporné alebo nie je sporné pokiaľ ide o nárok na dôchodok a dokedy sa má vyplácať a v akej výške sa má vyplatiť. Pokiaľ sa v čl. I uvádza, že dôchodok sa vypláca doživotne, t. z. do smrti a v čl. II sa uvádza, že vyplácanie plnenia končí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, súd má za to, že nemôže byť rozpor vo výške plnenia, nakoľko je plnenie dohodnuté ako mesačné a zo zásad aj vyplýva, že toto plnenie sa poskytne ešte aj za mesiac, ktorého sa príjemca dožil. Teda v súlade s § 35 OZ účastníci uzatvorili zmluvný vzťah nevzbudzujúci pochybnosti o ich vôli a ich vôľa bola prejavená určite. Ďalej súd poukazuje na to, že ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala (nález ÚSSR IÚS 243/7). Návrh zmluvy predložila žalovaná.

Žalovaná vo svojom odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu uviedla, že v súvislosti s ust. § 27 ods. 8, § 116 zákona č. 483/2001 Z. z. a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou, prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď na vec neaplikoval v zmysle uvedených ustanovení § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že právny vzťah založený zmluvou o dôchodku podľa § 842 OZ je zasiahnutý zákonom o bankách z dôvodu, že jeho predmetom nie je banková činnosť (§ 2 ods. 5 zákona o bankách), ale sa jedná o banke zakázanú činnosť, ktorej vykonávanie je v rozpore so zákonom o bankách. Podľa názoru žalovanej v § 119 ods. 3 zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách je ustanovené, že odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. t. z., že tento zákon sa použije okrem bankových činností aj na všetky činnosti banky, ktoré zákon o bankách banke zakazuje, t. z. že zákon sa použije aj na iné, než bankové činnosti. Banke sa zakazuje vykonávať všetky činnosti, ktoré sa dostali do rozporu s týmto zákonom. Teda aj plnenia, ku ktorým sa banka nesmie zaviazat' v zmysle § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodárky neodôvodnené plnenie, pričom záväzok na vyplácanie určitého dôchodku podľa ust. § 842 OZ je svojou povahou jednostranným záväzkom bez hospodárskeho dôvodu, zároveň bez akéhokoľvek protiplnenia od prijímateľa tohto plnenia. A teda, plnenie na základe zmluvy o dôchodku sa stalo nemožným v zmysle ust. § 575 ods. 1 OZ.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že v súlade s § 575 OZ záväzok zanikol z dôvodu, že plnenie sa stalo nemožným, nakoľko podľa § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom, pričom v súlade s § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytnutej protihodnote, alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky. V § 27 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. je uvedené, že banka vykonáva obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Teda žalovaná mala za to, že v súlade s § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť od 01. 01. 2002 nemohol pokračovať v činnosti, v ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Ako uviedla žalovaná, uzatvorené zmluvy sú v rozpore s § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a teda podľa názoru žalovanej už od účinnosti predmetného zákona, nemohla žalovaná plniť na základe predmetných zmlúv žalobkyniam, nakoľko je to v rozpore s predmetným zákonom, a teda takéto plnenie je nemožné.

Prvostupňový súd zistil, že zákon č. 483/2001 Z. z., v § 1 uvádza, že tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizovaním, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území SR a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území SR na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému. V § 2 zákona č. 483/2001 Z. z. je uvedený predmet obchodnej činnosti banky. Súd poukazuje na to, že predmetom zmluvných vzťahov uzatvorených so žalobkyňami nebola obchodná banková činnosť ako taká, čo je predmetom podnikania každej banky a čo je sčasti upravené v zákone č. 483/2001 Z. z., ktoré ustanovenia sú prijaté za účelom regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému. Zmluvy boli uzatvorené za účelom podpory zabezpečenia životnej úrovne pracovníkov žalovanej, ktorú dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, za účelom ocenenia vernosti k žalovanej, kvality ich práce, ako aj na podporu stabilizácie pracovníkov žalovanej. Teda nejde o podnikateľskú činnosť žalovanej tak, ako ju má

na myslí zákon č. 483/2001 Z. z. Predmetné plnenie bolo poskytnuté v súlade so štatútom. Pokiaľ ide o protiplnenie, bolo to ocenenie vernosti pracovníkov žalovanej, kvality ich práce a tiež slúžilo na podporu stabilizácie pracovníkov žalovanej. Súd má za to, že takto hodnotila zmluvné vzťahy aj žalovaná, nakoľko napriek tomu, že zákon č. 483/2001 Z. z. nadobudol účinnosť od 01. 01. 2002, žalovaná zaslala výpovede z predmetných zmluvných vzťahov až v mesiacoch 10-11/2009. Zo správania žalovanej teda vyplýva, že svoje plnenie nepokladal za plnenie nemožné (žalobkyniam dala výpoveď zo zmluvného vzťahu, neoznámila im zánik zmluvného vzťahu z dôvodu nemožnosti plnenia...).

Súd návrh zamietol, nakoľko má za to, že výpoveďou zo zmluvy, doručenej žalobkyniam v mesiacoch 10-11/2009 došlo ku skončeniu zmluvných vzťahov a nárok na plnenie za mesiac apríl 2010 nie je oprávnený, pretože súd vychádzal zo skutočnosti, že Zmluva o poskytnutí plnenia z PDF SLSP, a.s. je zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitú. Žalovaná ju teda mohla v súlade s § 582 OZ vypovedať.

O trovách konania bude rozhodnuté v súlade s § 151 ods. 3 do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., ak
 - sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.